

Тей радість, щася, весела тісня,
 і звучна рифма — оздоба віршів!
 Прийдіть до мене хоч на подиму,
 Подудіть разом хоч на хвистину!

І ти, дівчино, всіхнись привітно,
 Зогрій сладою палкою річю
 І кріпко сруєши холодні руки.
 Най згинуць горе, кудьга і тужи!

Вино кипуче вливай до шклянки
 І пий рішуче до дна самого.
 Най твої очі блищать як зірка!
 Вино не шкідить — се як не горілка.

Дай поцілунок палкий, сердечний —
 Ти як вірши в правду того кохання.
 В твоїх обіймах засну до рана.
 До дфоту підеш — не бієсь чужману.

Аж сонце встане — чужман і щезне.
 І перший промінь палкого сонця —
 Се перша віска, що ніг вкрє мене
 І день скраданій на землю мене.

Ти засмутилає? Про що гадаєш?
 Ти плачеш, серце? Того, промов не!
 Діли гр і горе зі мною разом
 Як ти ділила зі мною радість!

Ти жогре... але думоб се дивне,
 Шутан лкая зебе, голубко,
 і ти не віриш, що прийде сонце
 і в наше буде світить віконце?

Не гр? Так знаю гр, що зебе мурмур.
 Як я, ти віриш, що сонце прийде,
 Та що освітюр грі першии промінь?
 Не мир і згубу, а людський годин

Та дикі звуки війни і вбивства.
 Родітник з паном, муркуча маса,
 Віи грое мого борочись будучь
 Про правду и примознь вони забудучь.

Загине правда в кельодськит вбивстві
 Угрозить браучь в кривавій річці,
 і на рцінах старого світу
 Не дієде розум собі привізу.

Не с
 В. щаслив
 і скаже
 " Нево
 і мо
 З слово
 " О, що
 ліниві

і мо
 З слово
 " О, що
 ліниві

Независ
 о хід ві
 самозі
 прийман
 і патіи
 вивори.
 тамна к
 дурь мен
 цікаво.
 суріє в
 Келай на
 "сержант

Назран
 Владика

Не сране віри в найліпшім серці
В щастиву зміну нового рабства.
І скаже скептик з шумливим сміхом:
„Неволю — в са́мій натурі людській.

І шере крикне з одраєм в серці
З сльозами в нові осражені приїтти:
„О, що як робити в подану туку
Лішки і шупі батьки з дігати.

Ол. Білобородов.

Медалью не писав Вам добрий лист. Працюю
о хліб відберати багато часу — видаряюче що
самостійний оту "ний спізнав ся. Скоро
прийшло. Коли творки, надрукуйте сей віршик.
І напишіть отверго, що Ви думаете про подібні
випорки. Познайомив ся з передсказаними
наша кавказских літератур; коли вони пода-
дурблені відрамежи — буде шире наш дитин-
ціковом. Тепер в кінці нашеньку сгаро про
сгаріте вірменської праці. Попиши н. Франко.
Кідай напише вона відповіди на мої записи в
осражені листі. Які повинні?

Бувайте здорові
Щиро поважаний Вас
Ол. Білобородов.

Назрановская. 18.
Владикавказь.